

Dosar nr.3/P/2015

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 4P

Ședința publică din 1 iulie 2015

Președinte procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâților S. C., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O... (în prezent suspendată din funcție) și V. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, inspector judiciar N. R., lipsă fiind pârâții procurori.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la

termenul anterior s-a dispus citarea martorilor F. L. I., B. C. și V. A., care sunt prezenți astăzi, precum și faptul că la dosar a fost depusă o cerere de către domnul F. L. I. prin care solicită decontarea cheltuielilor de transport.

Secția procedează la audierea martorilor citați pentru acest termen, respectiv: F. L. I. - agent de poliție în cadrul IPJ M... - S. L., B. C. - administrator în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul M... și V. A. - grefier în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele de ședință, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul pe fond.

Inspekția Judiciară prin reprezentant, având cuvântul, solicită admiterea sesizării și să se dispună sancționarea pârâților procurori pentru faptele cu privire la care a fost exercitată acțiunea disciplinară, respectiv pentru S. C. pentru abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.n) din Legea nr.303/2004, constând în intervenția din data de 7.03.2014 asupra domnului F. L. I., polițist în cadrul Poliției mun. O..., căruia i-a pretins să-l contacteze pe agentul de poliție C. E. și să-i ceară acestuia să nu întocmească actele de constatare față de numitul M. I., care fusese oprit în trafic cu un autoturism înmatriculat în străinătate.

Cu privire la pârâțul V. I., învederează că s-a reținut săvârșirea aceleiași abateri disciplinare, constând în aceea că la data de 18.03.2014, a contactat-o pe numita S. C., prim procuror la acea dată la Parchetul de pe lângă Judecătoria O... și i-a cerut să ia legătura cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul

M... pentru a-i cere acestuia să infirme o soluție dispusă cu privire la numitul O. L., pentru ca apoi să dispună o altă soluție bazată pe un alt temei juridic.

Apreciază că situația de fapt, așa cum a fost descrisă în acțiunea disciplinară, rezultă fără echivoc din declarațiile date astăzi de martori în fața Secției, dar și din declarațiile date de pârâții procurori în cursul cercetării disciplinare și solicită să se observe că toate declarațiile, inclusiv cele ale martorilor, se coroborează și cu conținutul proceselor verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate de D.N.A. în dosarul penal înregistrat sub nr..../P/2014.

Consideră că nu este relevant faptul că intervențiile celor doi procurori nu au fost urmate de o acceptare din partea celor cărora le-au fost adresate, întrucât abaterea disciplinară reglementată art.99 lit.n) din Legea nr.303/2004 sancționează o conduită în cadrul căreia magistrații nu au dreptul să se comporte contrar statutului și să realizeze înțelegeri pentru care nu există un cadru legal.

Mai arată că, nu are relevanță nici faptul că s-au dispus soluții de netrimitere în judecată în dosarele cu privire la care au făcut intervențiile.

În ce privește apărarea pârâtului V. I. și înscrisurile pe care le-a depus la dosarul cauzei în susținerea nevinovăției, constând în soluții dispuse în spețe similare, respectiv soluții de netrimitere în judecată, arată că acestea au fost avute în vedere de Inspekția Judiciară atunci când a dispus exercitarea acțiunii disciplinare. În acest context, învederează că nu prezintă relevanță soluțiile dispuse, relevant este că s-a încercat realizarea unor înțelegeri pe alte căi decât cele legale. Solicită reținerea acestor împrejurări în aprecierea sancțiunilor ce urmează să fie individualizate cu privire la cei doi pârâți.

La întrebarea Secției, Inspecția Judiciară precizează că fapta reținută în sarcina pârâtului V. I. rezultă nu doar din declarația martorei V. A., ci este dovedită și cu declarația pârâtei S. C., care confirmă faptul că i-a promis lui V. I. că va interveni la conducerea Parchetului de pe lângă Tribunalul M., însă nu a mai efectuat intervenția.

Mai arată că, pârâtul V. a recunoscut în cursul cercetării disciplinare că a făcut această intervenție, aspect confirmat de către pârâtă, astfel că declarația pârâtei S. C. trebuie să fie considerată ca o declarație de martor, în ceea ce privește fapta domnului V. I..

De asemenea, din procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice, rezultă că s-au purtat aceste discuții, inclusiv prin intermediul doamnei grefier V. A., care a fost audiată la acest tremen și a arătat că-și menține declarația.

Cu privire la cererile de acordare a cheltuielilor de transport formulate de cei doi martori F. L. I. și V. A., solicită să se dispună conform dispozițiilor Codului de procedură civilă. Depune concluzii scrise la dosar.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. .../2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâților S. C.

și V. I., procurori în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., cu privire la săvârșirea câte unei abateri disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, în sarcina pârâtei S. C. că a intervenit la șeful formațiunii rutiere din cadrul Poliției Municipiului O..., F. L.-I., pentru a rezolva situația numitului M. I. P., care fusese oprit în trafic circulând cu un autoturism neînmatriculat, altfel decât în limita cadrului legal, iar în sarcina pârâtului V. I. că a contactat-o pe S. C., la acel moment prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., cerându-i să intervină la prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., doamna S. C., pentru rezolvarea situației numitului O. L. - cercetat într-un dosar penal, altfel decât în limita cadrului legal.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori și au fost audiați pârâții procurori.

În cadrul procedurii desfășurate în fața Secției pentru procurori pârâții, legal citați, nu s-au prezentat pentru a-și face apărările, iar la data de 17 iunie 2015 pârâta S. C. a transmis Secției o cerere prin care solicita judecarea cauzei în lipsă.

În declarația dată în faza cercetării disciplinare (filele 261-264), pârâta S. C. a recunoscut că, la solicitarea numitului B. C. de a afla care este situația unui anume M., oprit în trafic de un lucrător de poliție, a luat legătura telefonic cu F. L.-I., din cadrul poliției rutiere, pe care l-a rugat să-l sune pe colegul său C. E. și să-i transmită că M. este cunoștința sa. Pârâta a mai precizat că nu a intenționat să-i

pretindă lui F. să intervină pentru a-i crea o situație favorabilă numitului M., ci doar să-i atragă atenția acestuia că asemenea constatări nu sunt normale în condițiile în care la parchet se confruntau cu dosare de acest fel, iar opinia majoritară era că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat.

Sub acest aspect recunoaște că, deși intenția a fost în sensul celor menționate, nu-și explică de ce i-a cerut lui F. I. să-i transmită lui C. că M. este cunoștința sa. Întrucât, în urma discuțiilor cu B., au concluzionat că F. I. nu-l va suna pe C., i-a spus acestuia să stea liniștit că vor rezolva la parchet și în maxim o lună va primi soluția.

Referitor la situația numitului O. L., pârâta a arătat că a soluționat dosarul având ca obiect tot conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat, imediat după intrarea în vigoare a noilor coduri, dispunând soluție de clasare. Ulterior acestui moment, a fost sunată de procurorul V. I. care i-a relatat că O. L. are o situație specială, fiind din A..., având soția gravidă și că în baza soluției dispuse de către pârâtă, poliția rutieră îi va aplica sancțiunea contravențională a suspendării dreptului de a conduce. În acest context, a rugat-o să sune la prim procurorul S. C. și o roage să îi infirme soluția, pentru ca apoi să dispună o altă soluție, pe temeiul lipsei de vinovăție, spunându-i totodată că a discutat și cu un coleg de la T... S... și aceasta este practica la ei la parchet. A mai precizat că, deși i-a spus lui V. că va vorbi cu conducerea Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., nu a intenționat nici un moment să facă acest lucru și nu a făcut-o.

Prin înscrisul depus în fața Secției la data de 26.05.2015(fila 68), pârâta a formulat concluzii scrise, în cuprinsul cărora a menționat că prin fapta ce i se

reține în sarcină nu a vizat favorizarea unei persoane vinovate de săvârșirea unui ilicit penal, ci prevenirea unei anchete penale inutile, fără finalitate judiciară, că intervenția sa nu a fost în sensul înfrângerii principiului supremației legii și nu a produs nicio consecință juridică sau materială, solicitând, în raport și de circumstanțele personale, aplicarea unei sancțiuni disciplinare moderate.

În ceea ce îl privește pe pârâțul V. I., acesta a declarat în fața inspectorului judiciar (filele 203-206) că intervenția sa la pârâta S. C. a fost făcută cu intenția de a nu-l defavoriza pe O. prin comparație cu alte persoane cercetate pentru fapte similare, întrucât practica Parchetului de pe lângă Judecătoria O... era diferită de cea a Parchetului de pe lângă Judecătoria D... T... S..., cu consecințe în ceea ce privește situația conducătorului auto. A mai precizat că pe numitul O. L. l-a cunoscut la data de 18.03.2014, când s-a prezentat la parchet pentru a depune plângere împotriva soluției de clasare și, întrucât își formase deja convingerea că în maniera în care se săvârșise fapta, nu se poate reține vinovăția conducătorului auto, a sunat-o pe doamna S. C., deoarece a considerat că în exercitarea atribuțiilor funcției de conducere se impunea ca aceasta să aibă o discuție cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M... în vederea unificării practicii judiciare în această materie. A mai arătat că discuția s-a purtat de pe telefonul personal al doamnei grefier A. V., iar la discuție nu au asistat alte persoane.

Pârâțul a depus și motive de apărare, pe care le-a reiterat în cuprinsul întâmpinării depuse în faza procedurii disciplinare (filele 41-47).

În cuprinsul întâmpinării acesta a solicitat, în principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă invocând două motive. În primul rând, a susținut că sesizarea Inspecției Judiciare de către D.N.A. prin rechizitoriu este nelegală, fiind încălcate

dispozițiile art.28 și 53 din Constituție și art.142 alin.5 și 6 și, respectiv art.328 alin.1 din C.proc.pen. pe considerentul că mențiunile pe care trebuie să le conțină rechizitoriul se regăsesc în enumerarea limitativă prevăzută de Codul de procedură penală, iar printre acestea nu se află cele vizând sesizarea Inspecției Judiciare.

În al doilea rând, a invocat nelegala administrare a unor probe, respectiv a proceselor verbale de transcriere a convorbirilor telefonice care, în opinia sa, nu pot fi utilizate decât în cauzele penale menționate în mod expres de dispozițiile art.132 alin.2 C.proc.pen, în restul situațiilor urmând a fi arhivate la sediul parchetului, în locuri speciale, cu asigurarea confidențialității.

Pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reiterând susținerile făcute în fața inspectorului judiciar și anume că telefonul pe care l-a dat doamnei prim procuror S. nu a fost cu intenția de a-l favoriza pe numitul O. L., ci, dimpotrivă, pentru a nu-l defavoriza față de alte persoane aflate într-o situație similară cu a lui.

În acest sens, a arătat că la nivelul parchetului unde funcționează au fost înregistrate numeroase dosare având obiect similar cu cel al numitului O. L., el însuși având spre soluționare un număr de 19 astfel de dosare și, întrucât practica la nivelul parchetului era împărțită, iar convingerea sa era în sensul lipsei de vinovăție a făptuitorilor, discutase aceste chestiuni cu doamna prim procuror S. și conveniseră că ar fi bine să se discute și cu doamna prim procuror a Parchetului de pe lângă Tribunalul M... pentru a se găsi o soluție de unificare a practicii în cazul acestor dosare.

Ulterior acestei discuții, la sediul parchetului s-a prezentat numitul O. L. care a depus plângere împotriva ordonanței de clasare și, fiind procuror de

[REDACTED]

serviciu, i-a înregistrat plângerea și a discutat cu acesta. Având în vedere cele stabilite anterior cu doamna prim procuror S., a rugat-o pe grefiera V. A. să-i facă legătura cu doamna prim procuror S., căreia i-a relatat despre cazul petentului și a rugat-o să vorbească cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., dar nu în ideea de a-l favoriza pe O. L., ci pentru stabilirea unei practici unitare.

Referitor la această convorbire telefonică, pârâtul mai arată că nu a produs nici un efect juridic, nefiind urmată de intervenția solicitată, fapt recunoscut și de Inspekția Judiciară, motiv pentru care apreciază că nu se impune sancționarea sa disciplinară.

În ședința publică din data de 17 iunie 2015, după punerea în discuție a excepțiilor invocate de pârâtul V. I. în întâmpinare, Secția a respins ca neîntemeiată excepția nulității sesizării Inspekției Judiciare de către D.N.A. pentru considerentele arătate în cuprinsul încheierii, iar în ceea ce privește excepția privind nelegala administrare a unor probe a dispus unirea acesteia cu fondul, apreciind că pentru soluționarea acestei excepții este necesară administrarea de probe în legătură cu fondul cauzei.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorii F. L. I., V. A. și B. C.

Referitor la susținerile pârâtului cu privire la nelegala administrare a unor probe constând în folosirea stenogramelor din dosarul penal nr. .../2014 în cadrul acțiunii disciplinare, Secția pentru procurori consideră că sunt nefondate.

Potrivit art.255 din C.proc.civ. probele trebuie sa fie admisibile, potrivit legii și să ducă la soluționarea procesului. Așa cum rezultă din dispozițiile prevăzute de art.265 C.proc.civ., înscrisul este orice scriere sau altă consemnare

care cuprinde date despre un act juridic sau fapt juridic indiferent de suportul material ori de modalitatea de conservare și stocare. Prin urmare, având în vedere faptul că procesele verbale de redare a convorbirilor purtate de pârât cuprind date despre fapte juridice ce constau în manifestări de voință de care legea leagă nașterea de efecte juridice, acestea au valoarea probatorie a unor înscrisuri, probă admisibilă în procesul civil.

În consecință, ținând seama de faptul că înregistrarea convorbirilor purtate de pârât s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale în materie, Secția urmează a da eficiență juridică probei cu aceste înscrisuri, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art.264 C.proc.civ.

Din întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 23.12.2014 procurorul șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a sesizat Inspekția Judiciară prin rechizitoriul nr. .../2014, cu privire la posibile abateri disciplinare comise de procurorii S. C. și V. I., din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O....

În cuprinsul rechizitoriului se arăta că S. C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., în prezent suspendată din funcție ca urmare a trimiterii în judecată, ar fi săvârșit fapte ce nu sunt conforme cu demnitatea funcției de magistrat, constând în apelarea la serviciile unui taximetrist pentru a-l urmări pe concubinul acesteia, apelarea la serviciile unei „vrăjitoare” pentru a îi recomanda leacuri „de dragoste” care să fie administrate concubinului pentru ca acesta să nu o părăsească, precum și intervenții la șeful formațiunii rutiere din

cadrul Poliției Municipiului O... -numitul F. L.-I. și la procurorii V. I. și S. C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul M... pentru a rezolva situația numiților M. I. și O. L., cercetați în dosare penale, altfel decât în limita cadrului legal.

În ce privește pe numitul V. I., în cuprinsul sesizării se arată că acesta i-ar fi cerut numitei S. C. să intervină la prim procurorul S. C. pentru rezolvarea situației numitului O. L. - cercetat într-un dosar penal, altfel decât în limita cadrului legal. Cu privire la acesta, se mai arată că la data de 27.09.2014, a solicitat unor lucrători din cadrul Serviciului de poliție rutieră C... și R... să „ridice” amenda aplicată unei persoane pentru parcare neregulamentară a autoturismului.

În cauză au fost efectuate verificări prealabile, finalizate la data de 02.03.2015 în urma cărora s-a constatat că există indicii cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n) din Legea 303/2004, de către procurorii S. C. și V. I..

Prin rezoluția din data de 02 martie 2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de fiecare din cei doi procurori de la Parchetul de pe lângă Judecătoria O... pentru câte 2 abateri disciplinare prevăzute de art.99 lit.n din Legea nr.303/2004.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 11 martie 2015.

Prin rezoluția din 03 aprilie 2015 a fost admisă în parte sesizarea formulată de către Direcția Națională Anticorupție și s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de pârâții procurori S. C. și V. I. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., cu privire la săvârșirea câte unei abateri disciplinare

prevăzute de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicat și sesizarea Secției pentru procurori în vederea judecării acțiunii disciplinare.

Cu privire la faptele numitei S. C. constând în apelarea la serviciile unui taximetrist pentru a-l urmări pe concubinul acesteia, apelarea la serviciile unei „vrăjitoare” pentru a îi recomanda leacuri „de dragoste” care să fie administrate concubinului pentru ca acesta să nu o părăsească, s-a constatat că nu există indicii că acestea ar fi devenit publice, motiv pentru care s-a apreciat că nu pot face obiectul abaterii disciplinare prev. art. 99 lit. a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și s-a dispus clasarea sesizării.

De asemenea, s-a dispus respingerea sesizării formulate de Direcția Națională Anticorupție, cu privire la preținsele intervenții săvârșite de S. C. la data de 18.03.2014 și V. I. la data de 27.09.2014.

Din analiza întregului material probator administrat în cauză, Secția apreciază că fapta pârâtei S. C. care, la data de 07.03.2014, urmare solicitării numitului B. C., l-a contactat pe șeful formațiunii de poliție rutieră din cadrul Poliției Municipiului O..., F. L. I. și i-a solicitat să intervină pe lângă agentul de poliție C. E. pentru a nu întocmi actele de constatare a unei infracțiuni împotriva numitului M. I., ce fusese oprit în trafic cu un autoturism înmatriculat provizoriu în străinătate, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit textului de lege menționat, constituie abatere disciplinară „folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau

intervensiunile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii".

Sub aspectul laturii obiective, din materialul probator administrat în cauză se constată că pârâta S. C. a săvârșit fapta în modalitatea efectuării unei intervenții, în afara cadrului legal, în vederea rezolvării unui interes personal al altei persoane, folosind în acest scop funcția deținută.

Astfel, din declarațiile martorului B. C. date în cursul cercetării disciplinare (filele 265-266) și menținute în fața Secției (filele 131-133) a rezultat că, în cursul lunii martie 2014 a sunat-o pe pârâta S. C., pe care o cunoaște de mai bine de 20 ani și a rugat-o să discute cu agentul de poliție C. E. din cadrul poliției rutiere pentru ca acesta să nu îi întocmească dosar penal unei cunoștințe pe nume M., care fusese oprit în trafic de către respectivul agent de poliție. Martorul a mai precizat și faptul că pârâta l-a asigurat că, deși nu-l cunoaște pe polițistul în cauză, va vorbi cu F. I. care urma să intervină la acesta, iar în cadrul unei discuții ulterioare, S. C. l-a informat că a făcut intervenția solicitată.

Declarațiile martorului B. C. se coroborează cu declarațiile martorului F. L. I. - șeful formațiunii de poliție rutieră din cadrul Poliției Municipiului O...(filele 127-130 și 269-272), care a relatat faptul că la 07.03.2014, în timp ce se afla în concediu de odihnă, a fost sunat de pârâta S. C., iar aceasta l-a rugat să-l sune pe colegul său, C. E., și să-l roage să nu întocmească dosar penal unei persoane pe nume M. ce fusese oprit în trafic cu o mașină înmatriculată provizoriu în străinătate. Martorul a mai afirmat însă că, deși îi promisese pârâtei că va vorbi cu agentul de poliție, în realitate nu a făcut-o.

Declaratiile celor doi martori se coroborează și cu procesele verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor telefonice purtate în ziua de 07.03.2014 între cele trei persoane în cauză și depuse în dosarul nr. .../.../2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției, ce se află atașate la dosarul disciplinar (filele 46-56 anexa 1 a dosarului .../.../2014).

La rândul său, pârâta a recunoscut că a purtat aceste discuții cu martorii B. C. și F. L. I. (filele 261-264 dosar cercetare disciplinară), însă a susținut că demersul întreprins față de șeful formațiunii de poliție rutieră din cadrul Poliției Municipiului O... a fost în scopul prevenirii întocmirii unui dosar penal pentru o faptă față de care practica judiciară, în mod unitar, a ajuns la concluzia că nu este infracțiune.

Existența acestei abateri disciplinare nu este însă circumstanțiată nici de scopul urmărit de autorul acesteia și nici de natura legitimității interesului persoanei în favoarea căreia se intervine.

Este lipsit de relevanță faptul că intervenția pârâtei nu a fost urmată de o acceptare a solicitării din partea celor cărora le-a fost adresată, prevederile art. 99 lit. n) sancționând o conduită în cadrul căreia magistrații au înțeles să se comporte contrar statutului lor, intenționând să realizeze „înțelegeri” pentru care nu există cadru legal.

În cauza de față, indiferent de conotația oferită intervenției de către pârâtă aceasta este de natură ilicită, prin modul de abordare, inclusiv folosirea funcției deținute, urmărindu-se înfrângerea voinței lucrătorului de poliție și impunerea unei anumite conduite în desfășurarea activității sale. Prin solicitarea adresată martorului F. L. I. de a-i face cunoscut agentului de poliție C. E. că persoana

oprită de acesta în trafic este o cunoștință a primului procuror, pârâta a urmărit crearea unei stări de presiune față de respectivul agent de poliție, iar demersul său a căpătat o mai mare putere de persuasiune având în vedere calitatea funcției pe care o deținea la acel moment.

În aprecierea vinovăției trebuie avute în vedere standardele de conduită profesională impuse procurorilor de art. 11 alin. (3) și art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, magistratul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate. În acest scop, el trebuie să apere prestigiul puterii judecătorești printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabilii, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social. Ca atare, nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte să-și rezolve interesele personale, familiale sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis cu desăvârșire să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

De asemenea, magistratul este ținut de obligația instituită prin art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, conform căreia judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, precum și de obligația instituită de art 7 din Codul deontologic al

judecătorilor și procurorilor care prevede că judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Sub aspectul laturii subiective, această abatere este săvârșită cu intenție directă, ca formă a vinovăției. Astfel, pârâta, deși cunoștea care este modul legal de rezolvare a situației cu care a fost sesizată, a intervenit pe lângă un șef al unei formațiuni de poliție pentru a eluda cadrul legal de acțiune, ignorând, cu bună știință, normele legale ce-i impun o anumită conduită de natură disciplinară.

Legislația în materie disciplinară și deontologică pentru magistrați a fost creată tocmai pentru a sprijini sistemul judiciar, a consolida puterea judecătorească și a asigura cele trei standarde impuse magistraților - independența, imparțialitatea și integritatea. Orice conduită de natură să aducă atingere unuia dintre aceste principii este de natură a afecta încrederea opiniei publice în actul de justiție.

Din această perspectivă, recurgerea din partea unui magistrat, care deține și o funcție de conducere importantă, la o conduită în evidentă contradicție cu normele legale și etice, periclitează nu numai imaginea proprie a acestuia sub aspectul integrității, dar și pe cea a corpului magistraților în ansamblu, creând o îndoială asupra capacității sale de a reprezenta în societate acel exemplu de corectitudine și de asigurare a preeminenței legii.

În ceea ce-l privește pe pârâatul procuror V. I., Secția pentru procurori apreciază că din materialul probator administrat există probe suficiente care dovedesc săvârșirea de către acesta a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că la data de 18.03.2014 a contactat-o pe numita S. C.

solicitându-i să ia legătura cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., S. C., pentru a infirma o soluție ce îl viza pe numitul O. L. - cercetat într-un dosar penal, și a dispune o altă soluție bazată pe un alt temei juridic, de natură să îi asigure învinutului o situație mai favorabilă, în urma căreia i s-ar fi restituit permisul de conducere de îndată și nu ar mai fi fost sancționat contravențional.

Astfel, la data de 22.01.2014, numitul O. V. L. a fost depistat în timp ce conducea un autoturism având plăcuțe cu număr de înmatriculare provizorii emise de autoritățile R.F. G....

Prin ordonanța nr. .../.../2014 din 11.03.2014 a Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., emisă de prim procurorul parchetului, S. C., s-a dispus clasarea cauzei, apreciindu-se că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. Împotriva acestei ordonanțe a formulat plângere numitul O. V. L., plângerea fiind primită de pârât care efectua serviciul de audiențe la data de 18.03.2014.

Prin Ordonanța nr. .../.../.../2014 din 28.03.2014, Parchetul de pe lângă Tribunalul M... a admis plângerea și a dispus infirmarea ordonanței contestate, reținându-se că autoturismul condus de suspect avea drept de circulație pe teritoriul României. Plângerea a fost soluționată în fapt de prim procurorul adjunct de la acea dată, domnul procuror M. C. C., în numele doamnei prim procuror S. C..

Prin încheierea din data de 05.05.2014, judecătorul de cameră preliminară al Judecătoriei O... a dispus respingerea, ca nefondată, a cererii Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., de redeschidere a urmăririi penale față de O. L. și a constatat nelegalitatea și netemeinicia ordonanței nr. .../.../.../2014 emisă de această unitate de parchet. În considerentele încheierii, judecătorul de cameră

preliminară a arătat că redeschiderea urmăririi penale se impune doar în cazul în care se urmărește reluarea urmăririi penale, după infirmarea clasării, deoarece nu a existat împrejurarea care a determinat clasarea, nu și atunci când se urmărește o nouă soluție de clasare, întemeiată pe alt caz din cele prevăzute la art. 16 alin. (1) Cod procedură penală.

Fapta de intervenție săvârșită de pârâțul V. I. rezultă din chiar declarațiile acestuia date în fața inspectorului judiciar (filele 203-206 dosar cercetare disciplinară) prin care confirmă faptul că a purtat o discuție telefonică cu doamna prim procuror, căreia i-a relatat despre cazul numitului O. L., ce se prezentase la parchet pentru a depune plângere împotriva soluției de clasare și a rugat-o să discute cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., pentru a se infirma soluția inițială și a se dispune o altă soluție de clasare bazată pe alt temei juridic.

Apărarea constantă a pârâtului a fost aceea că nu a efectuat intervenția în ideea de a-l favoriza pe O. L., ci în scopul stabilirii unei practici unitare și pentru a nu-i crea acestuia o situație mai grea în comparație cu alte persoane aflate în aceeași situație, care primiseră o altă soluție. În demonstrarea celor susținute pârâțul a depus la dosarul disciplinar un număr de 19 ordonanțe dispuse ulterior datei de 18.03.2014, în dosare cu același obiect, în care și-a întemeiat soluțiile de clasare pe dispozițiile art.16 alin.1 lit.b C.proc.pen, respectiv pe lipsa vinovăției.

La fel ca în cazul precedent, Secția reține că existența acestei abateri disciplinare nu este circumstanțiată nici de scopul urmărit de autorul acesteia și nici de natura legitimității interesului persoanei în favoarea căreia se intervine.

Sub acest aspect, apărarea pârâtului - în sensul că nu a existat nicio

intervenție în favoarea unei persoane anume, ci a încercat doar determinarea exprimării unui punct de vedere din partea conducerii parchetului ierarhic superior în vederea stabilirii unei practici unitare, nu are justificarea menită să atragă lipsa vinovăției. Aceasta, cu atât mai mult cu cât plângerea împotriva soluției date de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., în toate cazurile, potrivit legii, urma să fie soluționată de către organul ierarhic superior, în speță de prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., astfel încât intervenția pârâtului indiferent de scop nu își găsește nicio justificare.

De asemenea, în declarația dată în cursul cercetării disciplinare, pârâta S. C. (filele 261-264) a confirmat că a fost sunată de procurorul V. I., care i-a relatat că numitul O. L. are o situație familială specială și că în baza soluției dispuse de către aceasta, poliția rutieră îi va aplica sancțiunea contravențională a suspendării dreptului de a conduce. În acest context, a rugat-o să sune la prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul M..., doamna S. C. și să o roage să îi infirme soluția, pentru ca apoi să dispună o altă soluție, pe temeiul lipsei de vinovăție, spunându-i totodată că a discutat și cu un coleg de la T... S... și aceasta este practica la acel parchet. A mai precizat martora că, deși a promis că va interveni la procurorul ierarhic superior, pentru că nu a considerat că trebuia să explice un refuz în cadrul convorbirii telefonice, nu a purtat nicio discuție pe această temă cu conducerea parchetului ierarhic superior și nici nu intenționa să o facă.

Declarațiile martorei S. C. se coroborează cu mențiunile consemnate în procesele verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor telefonice purtate în data de 18.03.2014 între pârâtul V. I. și doamna S. C. depuse în dosarul nr. .../.../2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției,

ce se află atașate la prezenta cauză (filele 57-59 anexa 1 a dosarului .../.../2014).

De asemenea, împrejurarea că V. I. a purtat o convorbire telefonică cu S. C. referitoare la situația numitului O. L. este confirmată și de martora V. A., grefier în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O..., care a făcut legătura telefonică între persoanele menționate, însă nu a asistat la discuțiile purtate între aceștia (filele 199-200 dosar cercetare disciplinară).

Este lipsit de relevanță și faptul că intervenția pârâtului nu a fost urmată de o acceptare a solicitării din partea persoanei căreia i-a fost adresată, prevederile legale sancționând simpla conduită ilicită în cadrul căreia magistrații înțeleg să se comporte contrar statutului funcției și realizează înțelegeri pentru care nu există un cadru legal.

Cu privire la latura subiectivă, vinovăția cu care se săvârșește această abatere disciplinară îmbracă forma intenției directe. În speță, deși cunoștea modul legal de rezolvare a respectivei plângeri depusă de petentul O. L., pârâtul a intervenit pe lângă un prim procuror să determine la rândul său un procuror ierarhic superior să emită un act procesual, într-un anume sens, ignorând normele legale ce-i impun o anumită conduită de natură disciplinară, de respectare a principiului independenței în soluții a procurorului.

La individualizarea sancțiunilor disciplinare ce se vor aplica pârâților procurori, în condițiile art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care au fost săvârșite faptele, gravitatea acestora, precum și rezultatul produs sau care s-ar fi putut produce. De asemenea, Secția va avea în vedere și conduita manifestată de cei doi pârâți, atât anterior

declanșării cercetării disciplinare, cât și ulterior acestui moment.

Astfel, în ceea ce o privește pe pârâta procuror S. C., Secția reține caracterul vădit ilicit al comportamentului acesteia și constată că aceasta are o atitudine profesională care, deși nu i-a atras anterior răspunderea disciplinară, conturează tendința de nerespectare a reglementărilor legale care fundamentează rolul și statutul magistratului procuror.

De asemenea, Secția va avea în vedere și faptul că în cursul procedurii disciplinare, pârâta nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, aceasta solicitând însă ca, în condițiile în care i se va aplica totuși o sancțiune disciplinară, aceasta să fie una moderată, avertismentul fiind în opinia sa de natură să asigure scopul sancțiunii.

Modul în care pârâta a înțeles să încalce dispozițiile legale, folosindu-se îndeosebi de calitatea de prim procuror ce o avea la acel moment, aducând prejudicii imaginii sale și a sistemului de justiție în general, atrage necesitatea aplicării unei sancțiuni de natură să îi atragă acesteia atenția asupra gravității abaterii comise și a consecințelor acestora, să determine evitarea săvârșirii pe viitor a unor manifestări susceptibile de a afecta statutul magistratului și să exprime funcția preventivă și caracterul exemplificativ al acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, Secția urmează să admită acțiunea disciplinară față de pârâta procuror, iar în baza art. 100 lit. d din Legea nr. 303/2004 rep. cu modificările ulterioare să aplice acesteia sancțiunea suspendării din funcție pe o perioadă de 1 lună pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. n din același act normativ.

Cu privire la pârâatul procuror V. I., Secția reține caracterul ilicit al

comportamentului acestuia și constată că atitudinea sa profesională până în prezent nu i-a atras vreo formă de răspundere. Astfel, acțiunea ce face obiectul prezentului dosar disciplinar apare ca una izolată, accidentală în cariera profesională a pârâtului.

Modalitatea în care a săvârșit fapta ce constituie abatere disciplinară impune o sancțiune proporțională cu gravitatea actului ilicit și suficientă pentru a-i atrage atenția pârâtului asupra necesității respectării obligațiilor statutare și a evitării comiterii pe viitor a unor asemenea manifestări susceptibile de a afecta imaginea magistratului și a sistemului judiciar în ansamblu.

Având în vedere cele de mai sus, Secția urmează să admită acțiunea disciplinară față de pârâtul procuror, iar în baza art. 100 lit. a din Legea nr. 303/2004 rep. cu modificările ulterioare să aplice acestuia sancțiunea constând în avertisment pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. n din același act normativ.

Cu privire la cererile formulate de martorii V. A. și F. L. I. de a li se acorda cheltuieli de judecată constând în cheltuielile ocazionate de deplasarea la sediul Consiliului Superior al Magistraturii pentru a fi audiați, Secția le apreciază ca fiind întemeiate, constatând că persoanele în cauză au făcut dovada sumelor solicitate, depunând copii ale tichetelor de călătorie pe ruta O... – B... N... și retur, emise de SNTFC, în valoare de 136,70 RON pentru fiecare.

Față de cele expuse, Secția va admite cererile formulate de martorii V. A. și F. L. I. și, în temeiul dispozițiilor în temeiul art.326 alin.1 Cod procedură civilă, va obliga Inspekția Judiciară la plata sumei de 136,70 RON către fiecare dintre cei 2 martori constând în contravaloarea biletului de călătorie pe ruta O... – B... N... și retur.

De asemenea, în temeiul art.451, 452, 453 și 455 Cod procedură civilă va obliga pârâții, în mod egal, la plata cheltuielilor de judecată către Inspekția Judiciară, în sumă de 136,70 RON fiecare pârât.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

În temeiul art.326 alin.1 Cod procedură civilă admite cererile formulate de către martorii V. A. și F. L. I. privind decontarea cheltuielilor de transport și obligă Inspekția Judiciară la plata sumei de 136,70 RON către V. A. și a sumei de 136,70 RON către F. L. I., dispoziția fiind executorie conform dispozițiilor art.326 alin.2 Cod procedură civilă.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâților S. C., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O. (în prezent suspendată din funcție ca urmare a trimerii în judecată) și V. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O....

În baza art.100 lit.d) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, aplică pârâtei S. C., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O... sancțiunea disciplinară constând în „suspendarea din

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
funcție pe o perioadă de o lună", pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.n) din același act normativ.

În baza art.100 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, aplică pârâtului V. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O. sancțiunea disciplinară constând în „**avertisment**", pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.n) din același act normativ.

În temeiul art.451, 452, 453 și 455 Cod procedură civilă obligă pârâtii, în mod egal, la plata cheltuielilor de judecată către Inspekția Judiciară, în sumă de 136,70 RON fiecare pârât.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, *1 iulie 2015*.

Președinte,

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror